

Ти по нея, сърдце,
не скърбишъ,
но избухвашъ,
като пълень
съсъ взривъ
дългобоенъ снарядъ
щомъ си спомнишъ,
че днеска
и нея загубвашъ
въ тоя зълъ
и нестихналъ
отъ ужаси градъ.

Ти я срещна
и цъло изтръпна
въ тръпки
и отъ болка
се сви
и избухна въ пожаръ,
но защо
по-могъщо
се твоитѣ стъпки
чуха
да прокълътятъ
по тоя суровъ тротоаръ.